

A „KELET” előfizetési díja:
Vidékre postán vagy helyben házhoz hordva
Égés évre 16 frt.
Félévre 8
Negyedévre 4
Egy hóra helyben 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára 7 kr.

Megjelenik a „Kelet” mindennap, az ünnepeket követő napok kivételével.

KELET.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Hirdetési díjak

Határon hasábozott garmond sor vagy annak tere 6 kr.
Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nagyobb és gyakoribb hirdetéseknek külön kedvezményt is nyújt a kiadóhivatal.

Hirdetéseket felvesznek:

Bécsben: Oppelik Alajos Stadt Stubenbastei Nr. 2. (Eckhaus der Wollzeile 36.) Haasenstein et Vogler (Wallfischgasse 10.) Bud. Mosse Publicistische Bureau Budapestten Haasenstein és Vogler hirdetés kősr. irodája. Goldberge A. V. hirdetések felvételi irod Budapesten Sierwintler 5. sz.

Nyitási díjak

garmond sora után 25 kr. fizetendő.

Kiadó-hivatal:

Stein János könyvkereskedése, hová az előfizetések és hirdetések küldendők.

Szerkesztői szállítás:

Főtér 4-ik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények címzendők.

AZ ÉRTÉKESBB CIKKEK DIJAZTATNAK.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Az erdélyrészi birtokrendezésről.

(Ajánlva a miniszterium által a tárggyban össze-hívott enquete-nek.)

XVII.

(Gr. Schw. Gy.) Ha végig tekintjük a felsorolt „szerény” ohajokat, úgy találjuk, hogy azok legtöbbikét teljesíteni lehet a nélkül, hogy különös állami eszközöket vagy a törvényhozás segélyét jobban, mint a meny-nyire elkerülhetetlenül szükséges, igénybe kellene venni.

Annál nagyobbak azonban a követelmé-nyek, melyek ez irányban a kormány admi-nisztratív tevékenységével szemben felállít-hatók.

A kilátásba helyezett enquette, mely-nek feladatát fejtegetéseink elején közöltük, az erdélyi részekre s így közvetve egész Ma-gyarországra nézve sok üdvöset tehetne s ró-szünkről mi nem mondunk le a reményről, hogy sikerrel fog működni.

Némi megütődéssel értesültünk azonban, hogy az igazságügyminiszterium bizonyos fol-tételeket kötött ki, melyek alatt a tagosítási törvény kívánatos módosítása megengedendő lenne s a melyek a tagosítási és birtoksza-bályozási kérdéseknél irányadókká teendők.

Ugy látszik ebből, hogy még mind an-nak a nézetnek hódolnak, hogy valamely tisztán magánjogi kérdéssről van szó. Ez alap-jában helytelen feltételezés.

Azok, a kik az 1870-es évek elején az urbéri és most is fennálló tagosítási törvényt, valamint az ezekre vonatkozó eljárást alkot-ták, az erdélyi részeket csaknem tönkre tet-ték gazdaságilag, a mennyiben közgazdasági ügyeket polgári per tárgyaivá tettek s a modern gazdasági élet követelményeit félre-ismerték vagy tán fogalmuk sem volt arról.

Még kevésbé vették azonban számítás-ba azt, hogy milyen roppant terhes kiadá-sokat háritott a mostani eljárás a földbirto-kosok nyakára, kiadásokat, melyek igen gyak-ran épen mi arányban sem állanak a szabá-lyozandó birtok értékével; pedig a kormány kötelessége lett volna olyan eljárást megál-lítani, mely ne csak gyors, de egyuttal olcsó is legyen.

Ilyen eljárást tovább is fenntartani:

egyenlő volna az országrész jóllétét teljesen ruinalni engedni.

Az erdélyi részek elszigeteltsége abban a pillanatban meg fog szűnni. a mint a vas-uti csatlakozás Romániával ténynyé válik.

Az erdélyi részek már eddig is zsák-mányul voltak oda dobra a romániai gabo-na versenyének, a nélkül, hogy megfontol-ták volna, miszerint gabonánk a fennálló mezőgazdasági állapotok miatt nem verseny-képes s hogy a termelés illetőleg a gabona-készlet semmi arányban sem áll a fogyasztással; de némi védelmet mégis találtunk abban, hogy a szabad behozatalnak — mely ellen egyébiránt részünkről nekünk elvileg semmi kifogásunk sincs — tengelyen kellett történnie:

Néhány hónap mulva ez a behozatal egész vasuti vonatokkal fog történni, ellen-ben a mi gyenge iparunk készítményei a Romániába való bevitelnél magas váموkkal vannak terhelve, természetesen, mert — mint a Romániával kötött kereskedelmi szerződés is tanusítá — illető helyen nem igen is-merték a mi csekélynek ugyan csekély, de azért nem jelentéktelen ipariáink vi-szonyait.

Mi részünkről abban a nézetben va-gyunk, hogy iparunknak, mely bizonyos dur-vább cikkeket gyárt, mint kisiparnak a nagyipar előtt meg kell hátrálnia és hogy az erdélyi részekben elég nyersanyag van arra nézve, hogy — mindenesetre igénybe vevén a kormánysegélyt is — kitartó szor-galommal és igyekvéssel a Keleten jó pia-czot teremtsünk magunknak. És ez külön-ben akkor lesz lehetséges, ha erdélyrésziipa-rosaink végre valahára tette kelte elhatároz-zák magukat Keleten a szükségleteket meny-nységileg és minőségileg utazó ügynökök ál-tal tanulmányoztatni s létesíteni azokat az összeköttetéseket, melyek nélkül export sem nem gondolható, sem nem létesíthető.

E téren mindenesetre sokat kell tenni és sokat utánpótolni; de az erdélyi részek kedvező helyzete magával hozza, hogy a kül-föld figyelmét e még ki nem zsákmányolt ország magára fogja vonni, minélfogva ma-gasb képzettségű iparosok, sőt földművelők is, kik megfelelő tőkén kívül kellő üzleti is-meretekkel bírnak, fognak bizonyosan be-vá-

dorolni. E földművelők és iparosok aztán tar-tós munkát fognak adni munkásainknak is.

Mai nap nálunk a munkás csak akkor keres munkát, ha a törökbuza-termelésnek vé-ge vagy a malé elfogyott, kisiparosunk pe-dig nem bajlódik saját szakmája munkájá-val, hanem neki áll a földművelésnek; a mi munkásaink és kisiparosaink nem egyebet törökbuza-kapásoknál.

A székely tagadhatatlanul a legügyo-sebb és legszorgalmasabb munkás az erdélyi részekben; de mind a székely, mind a ro-mán és szász csak akkor fog tartósan mun-kát kapni, ha az agrarius reformok életbe-lépnek s a tagosítások és birtokrendezések, bizonyos kényszert fognak létrehozni az in-tensívebb gazdálkodásra.

A császár elleni merénylet.

Soloviov merényletéről a „Pol. Corr.” még néhány részletet közöl. A gyilkos midőn a császár felé ment, az orosz hivatalnokai sapkát vi-selte, a találkozásánál megállt és köszönt. A császár viszonzotta a köszöntést és tovább ment. Ugyanab-dan a pillanatban, mint hogy az egyének egy gya-nus mozdulatát vette észre, megfordult s látta az ellene irányzott revolvert. A császár nyilván e gya-nus mozgás jókor történt észrevételének köszöni életét, mert ennek folytán hajlás által kitérhetett az első golyó elől és gyors lépések által az ötül-dözött gyilkos második, harmadik és negyedik go-lyójától is megóvhatta magát. A császárnak még elég hideg vére volt, azoknak, a kik a gonosztervöt megfogták, odakiáltani, hogy fogják őt el, de ne le-gyen semmi bántódása.

A külügyminiszteriumi palota közelében a nehéz lélegzés vett erőt a császáron; szerencsére épen egy udvari kócsi ment arra, melybe a csá-szár azonnal beült. Ez első kihallgatásánál a go-nosztervő azt is kijelentette, hogy kérdésekkel hi-ába kinözzák, mert nem fog többé sokáig élni. Eleinte erőszakkal kellett neki ellenmérgeket nyuj-tani, midőn azonban látta, hogy minden ellenállás hasztalan, önként bevette azokat, de kérdezte: Miért akartok engem életben tartani? Midőn ké-sőbb kijelentették neki, hogy az orvosok állapo-tát veszélynek állítják tartják, azt válaszolta, hogy ezt nagyon csodálatosnak tartja és sohse várta volna.

A vegybontásból állólag constatálták, hogy

De most egy sarka jön merészen,
Előtte elsuhan,
Rajt! a király, köny ég szemében,
Lelkében gondja van
E köny gyógyítja szenvedő
Népének sok sebéit,
E köny világlik, míg az éj
Körös-körül setél.
Órültként száguld a világba
A rémes hír tova,
Mindenütt részvételek kelt nyomába,
Forrást fakaszt szava:
Enyhet merit a szenvedő,
A nyomorult segélyt;
Nemes vetélyllyel egy világ
Tesz, áldoz Szegedért.
A nemtő most magasztosulva
Térdel az Úr előtt —
„Hogy városom épüljön újra
Széppé mint volt előbb,
Uram, elég e fény, e köny
S népek részvét szava?
„Elég e három — mond az Úr —
Szébb lesz mint valaha!”

Hegedűs István.

A népek a trón előtt.

(Allegoriat költemény.)

JRÁ: SZÁSZ BÉLA.

Kolozsváriak:

(Hoznak: könyvet, lantot, terményeket.)

Költő:

Ünnepre jövénk, örömrünk zaja zeng,
Völgyek habotázva ujongnak;
Bércz bárcznak izen, sokasítva szavát
Es visszafelve ujjonnat,
Mig szó, zsivaj összefoly édes-elegybe
S a szent berek árnyán, fölgyúlva seregbe,
Muzeák kara lejt s szól a dal, szól az ének:
Üdv légyen e Pár fejedelmi nevének!

kéksavval (?) mérgezte meg magát, más versio szerint mirenyt vett be. A kutatásnál azt találták, hogy kabátjának bal zsebe flanelből, a jobb pedig, melyben a revolver volt, viasszos vászonból volt, a mi egy már hosszabb idő óta átgondolt merénylet szándékára enred következtetni. A hónalja alatt talált mérgezőkocskákat a gonosztervő nyilván arra a célra tartotta fön magának, ha az első mérge-mennyiség nem hatott volna megfelelőtősen.

A második kihallgatásán minden kérdésre kitérő választ adott s erősen eltökölte látszott sem-mit sem árulni el. Kijelentette, hogy az ő saját eszméje volt a császárt megölni, azt senkivel sem közölte és így bűnrészesei sincsenek. Ruhadarab-jainak ismételt, aprólékos átkutatásakor az egyik zsebben a szentpétervári „Herold” című német lap egy darabját találták 1877-ből, melyre írón-al a következő szavak voltak írva: „Soloviova Konstantinovna Helén.” E fölfedezés alapján to-vábbi nyomozásokat tettek és egy ily nevű szent-pétervári család nyomára is jöttek, melynek feje, egy 80 éves agg, a kihallgatáson azt vallotta, hogy van egy leánya és három fia; a legfiata-labb Sándor, a gymnasiumot végezte, az egye-temet látogatta, második évben azonban abban-hagyta s jelenleg tanító a vidéken.

E fia arczképét kérték s miután elhozta, megismerték Soloviov Konstantin merénylet arczképét. Szülei továbbá még kijelentették, hogy néhány nap előtt látogatóra hozzájuk érkezett s pénteken azzal a megfigyzéssel hagyta el őket, hogy Moszkvába utazik. Vádolt nem tagadta ez adatok helyességét, de vonakodott további fel-világosításokat adni.

A városban a legkülönbözőbb hírek kerin-genek. A többi közt beszélik, hogy azelőtti napon különféle magas személyiséghez körözvények ér-keztek, a merénylet bejelentésével s hogy a fővá-rost néhány emlékszóbrán írott falragaszokat talál-tak. Ez on dítnak azonban nem szabad hitelt adni, s a különféle híreket, melyeknek megbízhatóságá-ért senki se kezeskedhetik, csak igen tartózkodón szabad fogadni.

Bizonyosan csak annyit mondhatni, hogy a titkos társulat ellen a legszigorubb rendszabályo-kat fogják alkalmazásba hozni. E célra már ki-neveztetett egy bizottság, melyhez Walujew mi-niszter, Drentelen tábornok, Suwalow és Makow belügyminiszter tartoznak. Ugy látszik, eleinte rendőrmíniszteriumot akartak teremteni, a milyen I. Sándor császár alatt létezett, de főrkormány-

Románok:

(Hoznak: ipar-készítményeket, guzsalyt, fonalat.)

Román ifju:

Régi rabság régi búja,
Mint álom-kép, messzetűnt;
Többé vissza nem tér, újra
Lánczra vetni nemzetünk.
Boldog és szabad hazában
Áldás, béke csarnokában
Minden nép, im', összefójt
A királyi trón előtt!

Székelyek:

(Hoznak: házi-ipar készítményeket, borvizet stb.)

Szabad székely:

Attilának vasa csonka;
Csaba-utja kódbe vonva;
Réka-asszony hol tűnik el?
— De azért él itt a székely!

Eke készült kard-vasából;
Szántó lett a régi tábor;
Csaba királyt mire várja?
Van neki már jó Királya!

Réka-asszony sem vezett el —
Es habár más nevezettel:
Ismerjük Ot s az urát is
S áldjunk még lába-porát is!

Szászok:

(Hoznak: búza-kévé, szöveteket.)

Szász-leány:

Bölcsönket messzi föld ringatta,
Ott hol az ég hajlik nyugatra,
De szivünk vissza nem sohajt!
Mert Barcza édes vize mellett
Nyerünk új hont, jó fejedelmet
S mint köpű munkás méhe-rajt:
Magvéd e hon! s a fejedelem
Áldó Atyánk! Áldott legyen!

Erdély-részi magyarok:

(Hoznak: virágot, gyümölcsöt, bort, vasat, sőt, aranyat, ezüstöt.)

Főúr:

Kárpátok alyán, a mi jó,
Marosnak völgyén, a mi szép,
Borág levét, mézsel folyót,
Föld-mélyi forrás gyógy-vizét,
Arany, ezüst dús kincseket:
Királyi pár! hozunk neked,
Ur, szolgál, gazdag és szegény,
Ezüst-menyegző ünnepén!

Szeged-vidékiek.

Özvegy asszonyok:

Szegény özvegy asszony mit hozhat, mit hoz-hat?

Mikor koldulni jár ő is utca-hosszat!
Az áríz megfosztá házától, urától:
Megmaradt az árva s a fekete fától
S mégis hoz valamit Király ünnepéhez
S a legezebb ajándok mégis az övé lesz:
Szívéből fakadó hála-köny hullását,
Mely oly kristály-tiszta, mint a szent inád-ség!

(Letérdelnek s imára fogják kezöket.)

Transsylvania.

Öblös poharat lakodalmas öröm
Színültig töltve ragadja,
Mézillatú nedve folyékony arany,
S gyöngyözve kicsorran a habja —
Magyar szíve szintén forr, pezseg, árad
S fölhasan, ujong vig hangja szavának:
Zendüljön a kar s nász-ünnepi ének!
Üdv légyen e pár fejedelmi nevének!!

Karének.

Ime áll a fényes ünnep s mindenünnet
Sok ezernyi nép gyülekezett
Es a trónnak zsámolyához mindenik hoz
Mindent, a mi legjobb, legszebb —
De azért tul nem ragyogja mind e pompa
— Bár szivárvány-színben árad —
M a g y a r o r s z á g h á l a - k ö n y é t , h o z v a ö n k é n t ,
A királyi áldott párnak!

A „KELET” TÁRCZÁJA.

Szeged nemtője.

Üvölt a szél örült kacajjal,
A gát inog, szakad;
A szörnű éjben vad robajjal
Betör az áradat.
A vészharang sikolt, jajong
A hullám sir felett
Hová egy nagy, dicső, magyar
Város temetve lett.

Temetve annyi drága emlék,
Oly sok édes remény,
Mely fényt lövelt mihelyt szülemlék
A háznak tűzhelyén.
Es fényt kapott a szív, a szem,
A hajlék, a család;
Pusztá: virágnyná változott,
A gyáva: vitt csatát!

Temetve az mi szivben, agyban,
Támad nagy és dicső;
A mi e földhöz szorosabban
Csatol: a mult s jövő.
Tűzhely kihalt . . . szív megszakadt,
Koporsó sem pihen,
Bölcsőben nyugvó gyermeket
Zúz szét könyörtelen.

Mit szerze gond, remény, törekvés,
Örözt a szerelem,
Sok élet . . . oh nincs, nincs menekvés!
Mély árban ott veszen.
A szent szobor, mely álmodott,
Mig élt, nagy nemzetet . . .
Szédülve néz a mélybe le,
Hol annyi elveszett.

De im megetté könnyes arczal
Egy szent alak megáll;
Semém a bánat árnya barczol
S az égi fényugár.

gas csipkés bungundi főkötőt viselt, gazdag szőke haj omlott vállaira; ruhája arannyal himzett. Rendkívül fényes, megragadó jelenség volt.

A negyedik kép azon történelmi jelenetet tüntette elő, midőn V. Károly a wormsi birodalmi gyűlésen átengedi testvérének, Ferdinand főhercegnek az osztrák tartományokat. E képen József főherceg s a toskánai nagyherceg is közreműködött. Rudolf főherceget tüntette elő V. Károlyt. A főherceg sárga spanyol diszöltönyt viselt, nyakán volt az arany gyanpu jelvénye.

E kép után kis szünet tartatott, s a császári ház tagjai a szomszéd terembe mentek, hol frissítők szolgáltattak fel.

A szünet után az előadás folytatottatott s az I. képre került a sor. E kép azon jelenetet mutatatta, midőn Leopold császár üdvözlő Lotharingiai Károly herceget Buda visszavételéről való megérkezése után, Leopold császárt Eugén főherceget, Eleonóra császárnét Gizella főhercegnő, Lotharingiai Károly herceget, Savoyai Eugén Frigyes főherceget tüntette elő. Különösen kitűnt e képen Eugén főherceg, ki Leopold császárt ábrázolta. Maszkja hű volt, a jellemzése alsóajkkal, spanyol diszruhát viselt mellvéddel és hátpánczéllal, kezében tartotta a marsall-botot.

A VI. kép nyújtotta a legimpozánsabb látványt. E képen 18 személy működött közre. A kép azt tüntette elő, midőn Pármai Izabella infansé, József koronaherceg menyasszonya Laxenburghan Mária Thérézia császárné s egész családja által üdvözlöttek.

Mária Thérézia császárnét Erzsébet főhercegnő személyesíté. Kék bársony ruhát viselt, melygyémántokkal volt díszítve: arannyal áttört s himzett palástját két apród tartotta. Impozáns, megragadó jelenség volt.

Mária Thérézia körül állottak gyermekei. Ott volt a három éves Mária Annunziata főhercegnő is; a kis főhercegek és főhercegnők gyermekeiesen naiv tekintete megindító volt. A kis főhercegnők abricsruhát viseltek; a kis főhercegek arannyal himzett fehér egyenruhát s veres bársony nadrágot.

Rudolf koronaherceg [volt Lotharingai Ferencz. Az akkori idő szerinti marsall egyenruhát viselte, nyakán a német rend nagymesteri keresztje. Ő Felsőge főfivér: Lajos Viktor és Károly Lajos főhercegek szerény mellékszerepekkel elégedtek meg. E kép, mind a közreműködők száma, mind a színpompa által a legnagyobb hatást tette.

Az utolsó tableau után az epilóg következett, majd megcsendült a néphymnus, mialatt az elő képekben szerepelt összes közreműködők a viselt jelmezben a terembe léptek s hódolatukat mutatták be Ő Felsőgeeknek, a király és királynőnek.

Az előképekben csak a császári ház tagjai működtek közre s az előadást csak is a császári háznak s az idegen uralkodó családoknak Bécsben jelenlévő tagjai nézték. A jelen voltak száma összesen 23. Az ünnepély esti fél kilenczkor ért véget.

Egy vonás a királyné jószágáról.

Erzsébet királyné neve, jósága, a magyar nemzet iránt táplált szeretete a fényes paloták és a szerény kunyhók lakói előtt egyaránt ismeretes.

A szívjószág, akerénység, vallásosság, hon-szeretet s minden női erény egyesítve van a szeretett királynében. Hódoló tisztelettel s őszinte ragaszkodással is van eltelve iránta a hű alattvalók kicsinyje, nyája.

Nemes szíve s jó lelkevel teljes összhangzásban van magaviselete s öltözkö is. A művelt lélek benne, a természeti szépség, szellem és szívélieség a legnagyobb fény rajta, mintha maga is érezné, hogy semmi egyébre nincs szüksége.

A magyar szót s a magyar női öltözetet kiválóan kedveli, s mint mindenben, ebben is példát mutat, mint kell igazi magyar hönleánynek magát viselnie.

Pedig a nemes fejedelmi hölgy nem magyar, hanem horvát születésű; de mióta magyar királyné lett, kedvről tanulta meg a magyar szót s örömmel társalog nyelvünkön.

Jó lelke és nemes szíve egész melegeivel ragaszkodik a bátor és vitéz, a hazája- és királyához hű magyar nemzethez s örömmel tölti az év nagyobb részét az ország fővárosában, Budapesten s ennek közelében Gödöllőn.

Anyai szeretettel van eltelve a szegények, árvák s elhagyottak iránt; védelmezője s valódi őrzőangyala azoknak, a kik segélyért folyamodnak hozzá.

Könyveket lehetne írni Erzsébet királyné Ő Felsőgeének nemes tetteiről. Nagylelkűségének ezer bizonyosságot mutathatja fel hazánk is. Hány templom, hány iskola részesült kegyes adományában, mennyien vannak, a kik a vész idején részesültek alamizsnájában, árvák és özvegyek egész serege vette tőle a vigaszt és segítyt!

Nem vetette meg legkisebb alattvalóját sem, mutatja ezt a következő levél, mely véletlenül napvilágot látott, mert a királyné Ő Felsőge nem szereti, ha nemes jótekonyságát hirdetik.

Az ezüst-lakodalm.

A budapesti tudomány-egyetem igen díszes kiállítás és kötésű hódolati feliratot küldött, melynek szövege Gyulai Pál egyetemi tanár által szerkesztve, a következő: Felsőge császár és apostoli király! Legkegyelmesebb urunk! Hódoló tisztelettel és őszinte örömmel járunk Felsőge trónjához ez emlékeztető napon, midőn boldog házasságának huszonötödik évfordulóját ünnepli. A királyok boldogsága éppen úgy a népek öröme, mint a népek jólléte királyi öröm. Ez örömet alig érheti valamely testület élénkebben és hálaabban, mint a budapesti kir. tud. egyetem, melynek Felsőge mintegy második megalapítója. Felsőge dicső őse, Mária Terézia volt az, aki csak három karból álló egyetemünknek oltalma és igazgatása alá vevén, a negyedik karral növelte, adományokkal gazdagította s az ország fővárosába helyezte át, Felsőge követte e nemes példát s az így megalapított egyetemet újabb szervezettel, számos tanszék alapításával és bőkezű segéllyel európai színvonalra emelni kegyeskedett. S míg Felsőge ily részvétellel fordult Magyarországi tudományos műveltség emeléséhez, Felsőge Királyné, mint nemzetiségünk és irodalmunk védőangyala jelent meg a budai várakban Felsőge karján. Ez emlékek örökké élni fognak szívünkben, s ez ünnepi napon kétszeresen jutnak meg. Engedje Felsőge, hogy ne csak hódoló tiszteletünket tegyük le a trón szalmolyához, de halánkat és legfőbb hűségünket is. Áraszsa a mindeztől való áldást és boldog családi frigyre s az egész uralkodó házra, s mint nagy költőnk mondja, Felsőge tovább is lelje népe boldogságát örömet; bir, szerencse koronázta szent fejét. Kik alattvalói legmélyebb hódolattal öröklünk stb.

A Kisfaludy-társaság az ezüstlakodalm alkalmával a királyi párhoz szintén intézett feliratot, mely így hangzik: Felsőge Császár és Apostoli Király, legkegyelmesebb Urunk! Felsőge Császárné és Királyné, legkegyelmesebb Asszonyunk! Ez örömteljes napon, melyen Felsőgeket egybekelésök huszonöt éves fordulóját ünneplik, fogadják kegyelmesen a magyar széptudományi intézet, a Kisfaludy-Társaság hódoló üdvözlését. Hála vezet bennünket, a lelkesítő emlékek után Felsőgeket királyi székének szalmolyához. Az áldozatkész lelkesedés, mely társaságunkat a nemzeti szellem ápolására, a művelődési nemességére, nyelvünk művelésére s a magyar költői irodalom fejlesztésére közel felezásáig megalapította és fenntartja, mindig kegyes részvétre és támogatásra talált Felsőgeket trónján és trónja közelében. Intézetünk büszkén vállalja a magának is azt, kinek dicső neve örökké össze van kapcsolva nemzetünk politikai és művelődési emelkedésének történetével: Felsőgeket áldott emlékeztető nagybátyját, József nádor Ő fenségét, ki elsőben kölcsönözött magyar irodalmi ünnepélynek, a Marczibányi jutalmak kiosztásának, fejedelmi díszet, s ki Társaságunknak haláláig buzgó védnöke volt.

Hálával gondolunk Felsőge Urunk atyai gondjának számtalan jelére, melyben irodalmunkat részesíti; hálával Felsőge Asszonyunknak, az elsőre századok óta királynőink közt, kinek ajkán

Királyné Ő Felsőge egy szegény vitégtalan, pest-megyei cigány asszonynak, a Tápó-Szelén lakó Fehér Rozáliának, magyar felolvasójára által a következő levelet íratá:

Buda, jul. 1866.

„Jó asszony!

Ő Felsőge Erzsébet császárné és királyné Bécsben a kórházban járt meglátogatni a sebesült katonákat, s azok között találta önnök fiát Józsefet, nagy sebbel jobb karján. Az orvos ki nyilatkozta, hogy le kell vágni a karját, de ő nem egyezett bele, tehát Ő Felsőge bátorította, sőt kérte, míg végre ráhatározta magát másnapra.

Ő Felsőge másnap ismét meglátogatta, de a karja még megvolt, az orvos pedig kinyilatkozta, hogy ha még ma sem engedi levágni, úgy meghal. József beleegyezett, de kérte a Királynét, hogy maradjon mellette, akkor bátrabb lesz; és Ő Felsőge kegyes jó szívével fogva nem tudott ellenállani a kérésnek, és csak akkor ment ki, mikor már elaludt; az orvosokra bízta, kik ígérték, hogy nem leszén veszély. De a mint vége volt a műtétnek, Ő Felsőge ismét visszament, s mire József fölébredt, már az ágyánál állt.

Megígérte egyidejűleg, hogy 14 nap múlva saját kórházába, Laxenburgha viteti, hol igen jó dolga lesz, mert ott csak tisztek vannak, ő csak maga lesz egy magyar bakával, s a legjobb állásban fog részesülni. Ha pedig már egészen jól lesz, haza mehet önhöz asszonyom, s mivel félkarja van s dolgozni nem képes, Ő Felsőge kegyeskedett megígérni, hogy míg él, tartja?

Ő Felsőge kérdezette, hogy van-e családja? Mire József azt mondá, csak egy igen öreg vitégtalan anyja van, kit igen szeret. Ez megtetszett Felsőge királynénaknak, hogy oly jó fiu, s azért küld önnök 10 frtot, mert jól tudja, hogy írni nem lát, így irathat fiának, ki azt igen-igen várja. Én is kérem Őt jó asszony! — irasson mielőbb, hogy érzi magát és hogyan megyen dolga.

A fia miatt nyugodt lehet, mert sohasem volt neki olyan jó dolga, mint most. Ő oly szerencsében részesült, melyet ezek irigyelnek tőle, s ha egészen felgyógyul, haza megy és őt is el

nyelvünk megzendült s kiköltészetünkhez szeretettel fordult, s bizonyára az utolsó, kit a nemzeti kegyelet valaha feledni képes lesz. E hála vezet bennünket a monarchia mai ünnepnapján császári és királyi Felsőgeket dicső trónja elé, mind a jó kíváncsokkal, melyeket alattvalói hűség és hazafias lelkesedés csak fakaszthat. Kik egyébként hódoló tisztelettel maradtunk Császári és Királyi Felsőgeketnek, Budapesten, 1879, Szent-György hava 24-dikén, hű alattvalói: a Kisfaludy-Társaság, magyar széptudományi intézet. Gyulai Pál elnök, Beöthy Zsolt, titkár. — A F. L. megjegyzik, hogy e felirat Beöthy Zsolt tollából folyt.

A királyi pár ezüstmenyegzőjének ünnepe Kolozsvárrt.

1879. ápril 24.

A loyaltás és nemes polgárhűség lélekemelő ünnepét, melynek örömeizájába ma egy hatalmas monarchia millióinak őszinte tisztelet sugallta ujjongása vegyül, az erdélyi részek egykori fővárosa: Kolozsvár városa nem külső csillogással ugyan, de az alattvalói ragaszkodás annál emelkedettebb hangulatu nyilatkozataival üli meg.

Tegnap, april 23-án kezdete vesünk, az emlékeztető nap megünneplését, még pedig két-félékép. Egyik a könyörületnek, a szeretet eme legmagasztosabb érzelmének nyilatkozata volt: a város összes szegényei, kik részeit aggházakban vannak elhelyezve, részint rendes pénzszerűen részesülnek, megvendégeltettek s illetőleg a pénzszerű segélyt élvezők mintegy 140-on a mai napra a városi pénztárból fejekint 20 krt kaptak, tehát kétszeresét, háromszorosát, sőt négyszeresét a napokint rendesen élvezett segélynek. A Szegényekházában, a Sz. Erzsébet, Bándi, Szábel stb. aggházakban elhelyezett szegények az intézeti helyiségekben, de szintén a város részéről megvendégeltettek.

A jubilaris nap ünnepélyeségeinek ama bevezetése valóban méltó a nap jelentőségéhez, hiszen mind az uralkodó pár, mind népek részéről a szeretet szent ünnepnapja ez; s hogyan fejezhette volna ki a közös örömben való részvételt Kolozsvár városa, mint azzal, hogy fényelgést, a csillogás hű külsőségeit mellőzve, meghajolt a királyi szőzatt előtt s egyrészt a Tiszavíz sorsajzotta népek nyomorán sietett mintegy 15 ezer forint tekintélyes összeggel enyhíteni, részint saját szegényei számára igyekezett e napot hálás öröm és visszaemlékezés napjává tenni.

A jubilaris ünnep másik része tegnap a vigasságnak és hódolatnak volt szentelve, a hódolatnak, melyet a magyar színművészet első állandó csarnokában: a nemzeti színházban mutatott be közönségünk és a magyar színművészet.

Értjük az Ő Felsőge ezüstlakodalmának örömmünepére rendezett díszelőadást, mely egyike volt a legszebbeknek, amilyeneket valaha a kolozsvári színház látott.

A nézőtér minden legkisebb zégenzát ünnepies töltetben a legszebb, legegységesebb közönség töltötte meg; a hivatalos testületek és hofogja tartani. Irasson mielőbb és a levelet nekem czimeztessé, én fogom Ő felségének átadni, ki azt ígérte szerint, Józsefnek fogja kezéhez jutatni.

Jó napot kíván Ferenczy Ida, Ő felsége, Erzsébet császárné és királyné magyar felolvasóhölgye.

A keresztanya.

Elbeszélés.

Írta:

VAUTIER GYÖRGY.

(Folytatás.)

III.

— Nem jól értette kegyed szavaimat. Azt akartam mondani, hogy a keresztanyának csak vallási értelemben vett kötelességei vannak keresztleánya irányában. Emlékezzék csak vissza kisasszony, a lelkes szavaira.

— Azokat nem hallottam jól, de arra emlékszem, hogy a nagykáté, melyet annak idejében én is tanultam, azt tartalmazza, hogy a keresztanya s keresztatyja szülői helyét kell hogy betöltse, ha arra szükség van.

Arra emlékszem, hogy a keresztelő alatt, buzgó imádkoztat istenhez s fogadást tettem neki, hogy hű védője leszek a gyermeknek. . .

A színésznő egyszerre elhallgatott, látva, hogy vendége tátott szájjal, elmerülve hallgatta őt s visszaesve szokott gunyoros vidám modorába, folytatá: Önt egészen meglepé beszédem, nemde? Ön is osztja, ugy-e bár, azon tegnapi jó asszonyság véleményét, a színésznőket illetőleg, ki csak éppen hogy szentelt vizet nem fecskendett nyomomba ördögűzől . . . Következetelen, szeszélyes, különös vagyok néha, igaz, sok dologról oly eszmékkel bírok, melyek nem egyeznek meg az önk polgári gondolkodásmódjával, kisvárosok szokásaival . . . De azért becsületes nő vagyok s képes betölteni a magam első tűzött kötelességet. Hibáztam, hogy darab időre elfelejtettem a gyermekről, melyet védeni,

tóságok tagjai nagyobb részt külön-külön páholokban foglaltak helyet, így a városi tanács, a közönségseregbeli és honvédtisztikar, kir. törvényszék, kir. pénzügyigazgatóság, kir. kataszteri igazgatóság, erdélyi kir. tankerületi főigazgatóság, kir. jószágigazgatóság, kereskedelmi kamara, erd. rom. katolikus igazgatótanács, a Kegyesrendiek kolozsvári társulása stb. stb. stb.

Az előadás, mint a lapunkban már közölt programmal jelezte, két részből állott.

Az első rész a lapunk t. főmunkatársa által ez alkalomra írott „Három könyv-csep” című költemény és „A népek hódolata” című drámai allegoria valóban impozáns, gyönyörű szép látványt nyújtott. A színpad, mely oszlopsoros csarnokká volt átalakítva, mint tündérkép tárult a közönség szeméi elé, midőn a függöny felgördült.

A háttérben szemben egymással a Király és királyné szobra volt látható; a két szobor között, emelvényen Pannonia állott a magyar koronával fején, Boér Hermin k. a. által személyesítve és nemzeti lobogóktól körülvéve. Két felfő magyar nemzeti díszöltözékben az oszlopsorok mellett a színházi személyzet foglalt helyet, fejk fölé pedig derült két eget ábrázoló mennyezet egészítette ki a ragyogó képet.

Amint a függöny felgördült: Boér Hermin k. a. ki mint Pannonia valóban rendkívüli szép jelensége volt, a „Három könyv-csep”-et, — melynek teljes szövegét már tegnap közöltelapunk, — emelkedett hangulattal, érzelmesen és értelmesen szavaltta el; s csak azt az egyet sajnálhatni, hogy hangja az alsóbb registerekben nem annyira csengő ércessége, mint inkább lágy modulációval tudta visszaadni a hangulatteljes költemény szépségeit. Ezt azonban bájoló megjelenése mint Pannonia teljesen feledtette.

A „Három könyv-csep” után következett a „Népek hódolata”, az épen oly genialisan tervezett, mint mesterileg keresztülvitt drámai allegoria, amint t. i. megfélelő népies öltözékükben, két-három személyből álló csoportokban egymásután megjelentek, a fennebb közölt szöveg szerinti sorrendben, az erdélyi részekben lakó nemzetiségeket személyesítő alakok s rövid, jellemző szózatban bemutatták hódolatukat a királyi pár előtt. Mindegyik csoport aztán az oszlopok mellé sorakozott. Legnagyobb hatást keltett s a legélősebb tapost vírt ki Szentgyörgyi „szabad székely”; valóban életű és rokonszenves alak volt, abból az igazi, ősrégi szittfajából, mely több mint másfélszer éven keresztül oly hatalmas előhadat képezte s képezi ma is nagy Magyarországnak a Székelyföld fényes hőrczei között.

Mind a „Három könyv-csep”, mind az allegorai szózatok elszavazását a Jákobi által szerzett halk zene lágy hangjai kísérték, az allegoriát pedig Pannonia végszavaiával fejezték be az egész tableauxz díszítéssel besugárzó színes világítás mellett.

A közönség alig tudott megvárni a gyönyörű látványtól s a függönyt ismétlen föl kellett huzni, hogy még egyszer s ismét még egyszer gyönyörködhessen benne. Természetes, hogy Molnár, ki az egész látványosságot valóban megkapó ere-

gondozni ígértem volt, távol voltam hazámtól, fejem telve volt egész sereg könnyelmű gondolatokkal és szomorukkal is, mert művészi életünk sem mind csak gyönyörűtségből áll. Hanem végre is még elég korán érkeztem ide, azon perczben, midőn közbenjárásom megmentheti őt, biztosíthatja boldogságát. És ön azt hiszi, hogy el engedhetném riasztani magamat, törvénczykei, komoly fellépése és szavai által? Oh! ön nem ismer engem!

Johanna egészen fél volt hevülve, nagy kék szeméi lángoltak, s a festéklől szintelené vált arcain belső felindulás pirja állt.

Hagat ur lesütötte szeméit, hogy ne hozzák őt többé zavarba e pillantások.

— Édes istenem! Nem szándékom megijeszíteni kegyedet, szólt. Csak föl kell hogy világosítsam oly helyzetek felől, melyeket balul látszik felfogni és némi jogok érvénye iránt, melyeknek fontosságát kegyed tulozni látszék. Klaudia nem szerencsétlen.

— De az. Megakadályozzák, hogy ahoz menjen nőül a kit szeret, s érdeklázasságra akarják őt kényszeríteni, mely ellenére van.

— Nagyon tisztességes és hozzá illő egybekötötésére. Midőn Klaudia teljeskorúvá lesz, szabadon rendelkezhetik kezével, de addig, míg ez idő elkövetkezik, a családi tanács, melytől függ, nem fogja megengedni neki, helytelen szövetség fejezni be egy szerelmi viszonyt, mely nem egyéb, mint oktanal gyerekeskedés.

— Oktalan gyerekeskedés? Ön tehát tanári bölcsességével ezt csupa/gyerekeskedésnek tartja? Nő lássa! nekem pedig csak őt perczig kelle hallgatnom Klaudiát e tárgyról beszélni, hogy meggyőződjem róla, miszerint ez komoly és mélyen érzett szerelem. Kissé gunyos mosoly vonult végig a színésznő ajkain, midőn hozzá tette: És azt hiszem, ehhez csak jobban értek, mint ön.

(Folyt. köv.)

detiséggel concipálta és rendezte, a közönség zajos tapsai számtalanszor kihívták.

Az allegoriára a zenekar következett, mely előbb Jákobitól egy ünnepi nyitányt s aztán a herceg Montenuovo-féle ünnepi indulót adta elő erőteljesen, szépen, nagy hatással.

Az estélyt Tóth Kálmán „A király házasság” című szép történelmi vígjátékának jó előadása fejezte be. A közreműködők mind dicsőrelesen töltötték be feladatukat s gondos játékkal nagyban hozzájárultak az est sikeréhez. Szombathelyi olyan kitűnő alakítású mutatott be kis-kopjait, nagy-kopjait Kopjai Imrében, a milyet e szerepben alig láttunk a kolozsvári színpadon. Szacsavay mint király s Békessi Irma mint Banilla gyönyörű alakok voltak s míg Szacsavay Nagy Lajosából valóban nem hiányzottak játékaiban úgy mint megjelenésben a királyi méltóság vonásai: addig Békessi Irma a hatalmas királyt is elbájoló Banillában találó vonásokkal tudta visszaadni a fejedelmi lány szerelmi fellángolását, nőies szépségét és a király játéknak vélt alakoskodása miatti neheztelését.

Krasznainé (Robert Károly özvegye), Gabányi (Doctissimus), Szentgyörgyi (Kont Miklós) és Hunyadi Margit (Fiori), hasonlóképp elismerésre méltóan, hatásosan töltötték be szerepüket.

Ma reggel az egész város ünnepi díszben volt, a házakon mindenfelé nemzeti lobogók lengtek, hajnalban a katonai zenekar járta be a várost s már nyolcz óraker az egyházak harangjai megszólaltak bálaimára hiva a népet, hogy megérhetők e nap szép ünnepét. Kilencz óraker a nép különösen a városbába előtt tolongott, hol zászlóikkal a tüzoltók és a katonai zenekar állottak ünnepi díszben. Ezalatt ritka szép közönség gyűlt a városbába nagy termébe a király életnagyságu képeinek leleplezésére. A főispán, polgármester, kolozsmegegyei alispán, a kolozsvári hivatalok főnökei díszmagyarban voltak, ott voltak körben a közös hadsereg és honvédség elsőrangú tisztjei, városunk notabílsai, az egyház képviselői, a városi bizottság tagjai, szóval egészen megtele a nagy terem a meghívottakkal. A városbáz lépcsőháza virágokkal volt díszítve a teremben az előki széki felött nemzeti lobogók, virágok és szép szőnyeg-díszítés között fehér lepel alatt Ő Felsőgeének mintegy 4 méter magasságu és 3 méter szélességu nagy életnagyságu képe volt. A városi bizottság ünnepes gyűlést gr. Eszterházy Kálmán főispán nyitotta meg; jelezvén, hogy a mai rendkívüli közgyűlés tárgya Ő felsége a Király arczképének leleplezése; kiemelte, hogy a városi képviselő-testület a mai napot tartotta legméltóbb alkalmának ez ünnepélyes actusra, azt az örömnapot, melyen a legalkotmányosabb király és az ország védangyalának ezüstlakodalmi ünnepét a monarchia millióival együtt Kolozsvár sz. kir. város polgár-egyeteme is alattvalói hódolattal és az igaz loyaltás szeretetével siet megülni. E napon akarja e város polgár-egyetemét képviselő városi bizottság közgyűlést termét földiszitni Ő Felsőge arczképével főlemelő látványul a jelenkor és kegyetes visszaemlékezésül a jövőkor nemzedéke számára. Ezzel a főispán ur megnyitottan jelezvén ki a közgyűlést, éljenzés között átadja a szót a polgármesternek: Simon Elek kir. tanácsosnak, ki hivatkozva hangja gyöngöségére, Lugosi István főjegyző urnak adja át leleplezési beszédjét, melyet a főjegyző ur a közgyűlés feszült figyelmé között olvasott fel a következőleg:

Tekintetes városi bizottság!

Mélyen tisztelt gyűlekezet!

Áldanom kell sorsomat, hogy a nagy Magyarországi széles terein és bércei közt, Kárpátoktól le az Adriáig, a palotákban és kunyhókban egyaránt ünnepelet mai nap jelen pillanatát megérnem engedő, mely részemből juttatá a nagy szerencsét, hogy e magyar nemzeti, s hazafias érzelmen leleple, szellemi erő összességében közvetlenül hazánk fővárosa mellé helyezhető nemes város díszes közönsége előtt: e végtelen színyain elérkezett, korszakot alkotó magasztos alkalom a pillanatában tolmácsa legyen Kolozsvár város polgár egyeteme közérületének, mely hódolatának, melylyel a felsőge trón jubiláló örömnünnepében részt venni kíván.

És én, e szabad királyi város igénytelen polgára, és ez idő szerinti első tisztviselője, kinek gyenge szózata amugy is mint a kiáltó szó a pusztában, vagy mint a fejse csapás a renga-tegben nyomtalanul enyészik el a nemzet szívből fakadó öröm nyilatkozatának egyvelegében, a fényes alkalom nagy és nehéz feladatától megdöbbenve mély megilletődéssel s gyengeségem tudatában remegve emelem fel szómat: vizagszalat csak annak reményében találva, hogy a mélyen tisztelt gyűlekezet kegyes elnézése méltányos itéssel mérlegelendi érzéseim, gondolataimnak — a magasztos alkalom meglepő nagyszerűségére képest — elfoglalt és halovány kifejezést.

Mit érezhet e napon Magyarországi népe? Minő hála és ragaszkodó szeretet tette I. Ferencz József koronás apostoli magyar király s Erzsébet királyné Ő Felsőgei 25 éves házassági frigye ezüst menyegzője mai évfordulati napját az uralkodó és népei közötti családias szeretet ünnepére, egy hatalmas birodalom két egymással szövetséges népe körében, az őz Dunamentén? A népek örömeinek dertje miért sugárzik oly verőfényes ragyogással a trón bitorán?

A GRAND KÁVÉHÁZ ÁTVÉTELE

Alulírtt bátorkodom a nagyérdemű közönségnek kegyes tudomására hozni, hogy f. é. ápril-hó 24-kén a piacon lévő **GRAND kávéház** helyiséget átvevő, mellyel kapcsolatban az ottani kertet is a tisztelt vendégek legnagyobb kényelmére átalakíttatom, hol szerencsém leendő a rendes kávéházi italokon kívül egy a legnagyobb készlettel ellátott **RESTAURANT à LA MINUTE** által, mindenféle meleg és hideg étkeket, válogatott borokat és söröket palaczkokban, legjutányosabb árak mellett kiszolgáltatni, valamint előleges megrendeléseket társas lakomákra bármikor elfogadni.

Fő törekvésem leendő, hogy a nagyérdemű közönségnek belém helyezett bizalmát mindenkor kiérdemeljem, és a mélyen tisztelt vendégeim igényeinek teljesen megfeleljek.

A nagyérdemű közönség kegyes részvétét és pártfogását kérve becses kegyeibe ajánlom magam

Feiermán Gyula, kávé és vendéglős.

A kerti helyiség megnyitásának napja, a helybeli lapokban fog közzététetni.

Elsinger M. J.
Bécs, Neubau 2.
Zollergasse.

WASSERDICHTER
ZEITSTOPPER
DECKTÜCHER
REGENMANTEL

Wienerberg-Landgut-Fabrikniederlage
M. J. ELSINGER & SÖHNE WIEN

Neubau-Zollergasse 2
Neubau-Zollergasse 2

Sz. 1436. — 1879.

(160)

(1—3)

Pályázati hirdetmény!

Csik-Madaras, Dánfalva, Karczfalva, Jenőfalva, Szent-Tamás és Szent-Domokos csoportosult községek részére — Jenőfalva község székhelyével, évi 1000 frt. fizetés, természetbeni alkalmas szállás és a községekkel történendő megegyezés szerinti látogatási díjjal — rendszeresített, **kör-orvosi állomás** betöltésére ezennel pályázat nyitattik.

Felhívattak mindazon orvosok, kik ezen állomást elnyerni óhajtják, hogy kellőleg felszerelt folyamodványait, **a folyó 1879. évi május-hó 26-dik napjáig**, alattírt hatóságához benyújtani el ne mulasszák; mert a későbbben beérkezettek tekintetbe nem vétetnek.

A választás 1879. évi **május-hó 28-dik napján d. e. 9 órakor** Cs.-Jenőfalva községében fog a nevezett községek képviselői által megtartatni.

A járási szolgabirostól.

Cs.-Szépvizen, 1879. március 30-kán.

FERENCZI ALBERT, szolgabíró.

289. szám.

(156)

(3—3)

Hirdetmény.

A nagyméltóságú m. kir. közmunka- és közlekedési miniszterium az 1879. évi ápril-hó 5-kén kelt 2550 számú rendeletével a Héjjasfalva—Csik-gyimesi államút 28¹/₂—30¹/₂ szakaszán Fenyéd és Oláhfalva között levő 116, 145, 147 sz. műtárgyak építését és ezzel kapcsolatos útemelést 2428 frt 16 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálatok fogantatásának biztosítása céljából az 1879. május-hó 12-ik napjának regg. 10 órájára az Udvarhely megyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtók felhívattak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó, s a részletes feltételekben előírt 6%-nyi bányapénzzel ellátott zárt ajánlatokat, a kitűzött nap **reggeli 10 órájáig**, a nevezett hivatalhoz annyival inkább jgyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponként megtekinthetők.

Kelt Sz.-Udvarhelyen, 1879. évi ápril 16-kán.

RAISZ EDE, kir. főmérnök.

Nyujtsunk kezét a szerencsének! 400,000 márka

főnyeremény esetlegével kínálkozik a legújabb nagy pénzorszjáték, mely kormány által biztosítva van.
A játékterv előnyös beosztása, mely pár hónap alatt 7-szer huzatlik, 44,000 nyere-ményt biztosít és pedig esetlegesen 400,000 márkát, részleg pedig

1 nyer. a m.	250,000	5 nyer. a m.	25,000	71 nyer. a m.	3000
1 nyer. a m.	150,000	2 nyer. a m.	20,000	217 nyer. a m.	2000
1 nyer. a m.	100,000	12 nyer. a m.	15,000	534 nyer. a m.	1000
1 nyer. a m.	60,000	1 nyer. a m.	12,000	673 nyer. a m.	500
1 nyer. a m.	50,000	24 nyer. a m.	10,000	967 nyer. a m.	300
2 nyer. a m.	40,000	5 nyer. a m.	8000	24750 nyer. a m.	133
2 nyer. a m.	30,000	64 nyer. a m.	6000	stb.	stb.

A nyereményhúzások tervszerűleg hivatalosan vannak megápitva.
A legközelebbi első nyereményhúzására ezen nagy az állam által biztosított pénakisor-solásnak.

1 egész ered. sorsj. ára csak 6 már. v. 3 frt 50 kr. o. é.
1 fél ered. sorsj. ára csak 3 már. v. 1 frt 75 kr. o. é.
1 negyed ered. sorsj. ára csak 1¹/₂ már. v. — frt 90 kr. o. é.

Valamennyi megvásárolt összeg előleges beküldése, postautalvány vagy utánvél mellett azonnal és a legnagyobb gondal eszközlötték, mindenki magát az állam csimérével ellátott eredeti sorsjegyet kapván állunk kezéhez.

A megrendelésekhez a megkívántat hivataltól tervezetek díj nélkül mellékeltek, minden huzás után pedig felszólítás nélkül küldjük résztvevőinknek a hivatalos huzási jegyzéket.

A nyeremények kifizetése mindenkor pontosan az állam jóváhagyása mellett történik s akár közvetlen megküldése, vagy kívánatra érdeklőjeinknek Ausztria-Magyarország minden nagyobb piacain fennálló összeköttetések által kézbesíthetők.

Vállalatunknak mindenkor kedvezett a szerencse és sok más tekintélyes nyeremény között gyakran az első főnyereményeknek örömdvén az, melyek az érdeklőteknek közvetlenül fizettetnek ki.

Az ily, a legszálladabb alapon nyugvó vállalatnál, előreláthatólag mindenütt biztonsággal a legelőkelőbb részvevőkre számíthatván, körölk, már a közeli huzás miatt is minden megvásárlást minél előbb, de mindenesetre f. é. május 15-ke előtt közvetlenül előírt bankhához intézni.

KAUFMANN & SIMON,

bank- és váltó-üzlet Hamburgban,
bevásárlása és eladása mindennemű államkötvények, vasúti részvények és kölcsönsorsjegyeknek.

U. i. Köszönetünket fejezzük ki ezennel irántuk eddig tanúsított bizalomért, felkérjük az új kiadásoknál részvételre s főtörvényeink ezenül is oda irányuland, mindenkor pontos és realis szolgálat által tisztelt érdeklőjeink teljes megelégedését kiérdemeln.

Főntebbiek.

(120)

(8—8)

Haszonbéri hirdetmény!

Köztudomásra hozatik, miszerint a brassai néhai Constantin Joan-féle mechanikus **Olajgyár**, a mely legjobb karban tartatik, minden hozzá tartozókkal és hasznavehetőségekkel együtt, **mától fogva egy, vagy több évekre**, a legkedvezőbb feltételek mellett, **haszonbérbe kinnad.**

A netán t. cz. vállalkozni szándékozők ezennel felkértnek, hogy ezen ügyben a brassai „gr. kel. központi iskolák bizottságához”, mint a fenemlített **Olajgyár** tulajdonosához forduljanak.

Brassó, 1879. március-hó 25.

Süss Ferdinánd

m. kir. egyetemi mechanikus Kolozsvártt

(35) **Mátyás királyuteza 4 sz.** (15—*)

Ajánlja jól berendezett **raktárát**, mely a következőkből áll u. m. mindennemű **szemüvegből, aczél-, kautsuhok, fékateknő, aluminium, ezüst és aranyba foglalva, Zwickerekből**, úgy mint **patentzwiker és szemüvegből**. — **Színházi látosövek, táv- és gorscövek**. Mindennemű **hőmérők, higany és fém-légsulymérők** (barometrumok).

Ez utóbbiak több évi tudományos észleletek szerint vannak összeállítva és kolozsvári állás szerint szabályozva. Továbbá mindenféle célú házi távirók.

Végre mindennemű orvosi **készülékek és eszközök**, valamint a különféle betegségeknek megkívántató ápolási **eszközök és tárgyak**, úgy mint Lister-féle kötési **czikkek** is kaphatók. Vidéki megrendelések rögtön és a legpontosabban intéztetnek el.

(146) **Alapított 1822-ben.** (6—10)
Kir. szab. Triesti Azienda Assicuratrice.

Az osztrák-magyar birodalom legrégibb bizt. intézete.

Rizikótólki alan 12 millió frt

Papier à Cigarettes
LE HOUBLON
Fabrication Française

Pour éviter la contrefaçon suscitée par le succès sans précédent de notre Papier, exiger que chaque feuille porte le mot **LE HOUBLON**, et que chaque boîte soit revêtue de cette étiquette avec notre signature.

Le Papier **LE HOUBLON** se trouve chez tous les marchands et négociants en cigares et cigarettes.

CAWLEY & HENRY
À PARIS

Könyveket lehetne írni Erzsébet királyné ó Felségének nemes tetteiről. Nagylelkűségének ezer bizonyosságát mutathatja fel hazánk is. Hány templom, hány iskola részesült kegyes adományában, mennyien vannak, a kik a végsz idején részesültek alamizsnájában, árva és özvegyek egész serege vette tőle a vigaszt és segítyt!

Nem vetette meg legkisebb alattvalóját sem, mutatja ezt a következő levél, mely véletlenül napvilágot látott, mert a királyné ó Felsége nem szereti, ha nemes jótékonyágát hirdetik.

Mire József azt mondá, csak egy igen öreg világtalan anyja van, kit igen szeret. Ez megtetszett felséges királynénak, hogy oly jó fia, s azért küld önnök 10 frtot, mert jól tudja, hogy írni nem lát, így irathat fiának, ki azt igen-igen várja. Én is kérem önt jó asszony! — Irasson mellebb, hogy érzi magát és hogyan megyen dolga.

A fia miatt nyugodt lehet, mert sohasem volt neki olyan jó dolga, mint most. Ó oly szerencsében részesült, melyet ezek irigyelnek tőle, s ha egészen felgyógyul, haza megy és önt is el

ba, folytatá: Önt egészen meglepe deszedem, nemde? Ön is osztja, ugy-e bár, azon tegnapi jó asszonyoság véleményét, a színésznőket illetőleg, ki csak éppen hogy szentelt vizet nem fecsengett nyomomba ördögűzől... Következetelen, szeszélyes, különös vagyok néha, igaz, sok dologról oly eszmékkel bírok, melyek nem egyeznek meg az önnök polgárius gondolkodásmódjával, kisvárosok szokásaival... De azért becsületes nő vagyok s képes betölteni a magam elő tűzött kötelességet. Hibáztam, hogy darab időre elfelejtkeztem a gyermekről, melyet védni,

Nó lássa! nekem pedig csak öt percig kelle hallgatnom Klauidiát e tárgyról beszélni, hogy meggyőződjem róla, miszerint ez komoly és mélyen érzett szerelem. Kissé gunyos mosoly vonult végig a színésznő ajkain, midőn hozzá tette: És azt hiszem, ehhez jobban értek, mint ön.

(Folyt. köv.)

HUTFLESZ KÁROLY

(42)

KOLOZSVÁRTT,

(15—*)

megvásárol mindennemű magyar és osztrák állampapírt, sorsjegyet, arany- és ezüst pénznemeket, s leszámítol escomptirt) mindenféle nyereményeket és szelvényeket 3 hóval a lejáratú idő előtt, s eszközöl minden bel- és külföldi helyeken történendő bármily összegű **fizetéseket**.

AJÁNLJA DÚSAN ELLÁTOTT

FÜSZERTÁRÁT, BÖRKERESKEDÉSÉT,

ugy saját gőz- (henger)- malmi

LISZTEIT,

ugy szintén kiterjed minőségű

fatyúgygyertya és szappan-gyártmányait.

Matico-készítmények Grimault és társa gyógy-szerészekéntől Párisban. (10—*)

E készítmények kétféle alakban vannak, t. i. mint matico-befecskendés és matico-millyék. A párisi orvosok 12 év óta matico-befecskendéseket rendelnek, mert ezek ép oly gyorsan mint biztosan hatnak és soha sincs ártalmas következményük.

A növényi matico-millyék Grimault és társától Párisban gyorsan hatnak nem terhelik a gyomrot, s lemezük gabona tápszerből készülvén, csak a gyomorban olvad fel, s összekötöttébe hozza a gyögyesert a hűdcsatornákkal.

Perlmoosi Portland Cement 100 kiló 7 frt.

Kufsteini hydraulikus mész 100 kiló 4 frt.

egész hordó vételnél készfizesítés mellett.

DIETRICH SÁMUEL

vas- és fűszer üzletében

Kolozsvártt.

(136)

(7—*)

Üzlethelyiség változtatás.

Tudatni kívánom a nagyérdemű közönséggel, miszerint üzletemet máinapon a Knausz-féle főterti-ház alatt, — Somlyay és Grébe urak üzlete közt, — levő bolt helyiségbe tettem át.

Helybeli és vidéki megrendelések készsége és pontosan teljesítetnek. — (159) (2—8)

A nagyérdemű közönség tapasztalt pártfogását jövőre is kéri

tisztelettel:

MATUSEK JÓZSEF,
cipész.

Van szerencsém tudatni, hogy helyi **olajgyáramban** az alatt jegyzett **lenolaj-kenczét** (Leinol-Firniss), ugyanoly kenczébe tört **olajfestéket** **rendkívül olcsó árban**, legjobb minőségben árusítom, és szint úgy **kicsi mint nagyban** menyiségben kiszolgáltatom.

100 Kilo.		100 Kilo.	
Lenolaj-kencze	46 frt — kr.	Levélzöld (Laubgrün)	
Alapfesték fehé	22 " — "	legfinomabb II-a	36 frt — kr.
" barna v. szürke	22 " — "	Levélzöld (Laubgrün)	
Kremsérfehér legfin.	52 " — "	legfinomabb III-a	32 " — "
Venetianerfehér	46 " — "	Fekete (Flammruss)	
Hamburgherfe.	38 " — "	legfinomabb	54 " — "
Ezüst szín	46 " — "	Fekete (Flammruss)	
" finom	38 " — "	finom	50 " — "

a magasztos alkalom meglepő nagyszerűségébe képest — elfoglalt és halovány kifejezését.

Mit érezhet e napon Magyarország népe? Minő hála és ragaszkodó szeretet tette I. Ferencz József koronás apostoli magyar király s Erzsébet királyné ó Felségeik 25 éves házassági frigyé ezüst menyegzője mai évfordulati napját az uralkodó és népei közötti családias szeretet ünnepé, egy hatalmas birodalom két egymással szövetséges népe körében, az ősz Dunamentén? A népek örömeinek dertje miért sugárzik oly verőfényes ragyogással a trón bitorán?